

detals juridiske Ret være et Middel til at forkaste Budskabet, maaſtee deri kunde ſee et Barſel om, hvorledes Folket vil udtale ſig, naar Appellen paany ſtilledes.

Jeg troer derfor ogſaa, at, hvorledes man end ſtiller ſig Sagen for Die, hvorledes man end føler ſig tiltalt af ſelve Budskabets Indhold eller af de Nødvendigheder, ſom Mange føle ſig tilſkyndede til at følge ved at ſlutte ſig til dets Antagelſe, vil dog ſaa meget ſtaa temmelig klart for Enhver, at man ved at virke til dets Forkaſtelſe ikke blot paadrager ſig et meget ſtort Anſvar, men, at man under alle Omſtændigheder kaſter ſig i Uviſhedens Arme og i de ſtore Farer, dette har i Folge med ſig. Jeg veed vel, at min Røſt er for ſvåg til at afholde Røgen fra at følge den ſtærkere Overbeviſning, der fører ham til at gjøre et ſaadant Skridt; men jeg troer dog, at Enhver maa have vel for Die, hvilke betydningsfulde Følger dette Skridt kan have; jeg troer, at det maa ligge Enhver paa Sinde, vel at overveie, hvor ſtor Betydningen er af de Følger, han ſelv fremkalder, vel at overveie, om ikke det Spørgſmaal, hvorom der her bliver at træffe Afgjørelſe, er et ſtort og vægtigt Løb, der kaſtes om Danmarks Fremtid. Sagen ſelv ſtaaer uidentvivel, efter de forſkjellige Behandlinger, den har gjennemgaaet, ſaa fuldſtændigt klar for Enhvers Bevidſthed, at jeg ikke ſkal forſøge paa at rokke Røgens Overbeviſning eller at ſtille Sagen paa et klarere Standpunkt. Kun det vil jeg endnu for mit eget perſonlige Bedkommende tillade mig at tilføie, at jeg, da Ordet nu engang er tilfaldet mig, føler mig tilſkyndet til at tilkjendegive ſom Motiv for min Afſtemning, at jeg for min Deel føler mig heldigere ſtillet end Mange, der have beſluttet ſig til at ſtemme for Budskabet ſom en Nødvendighed, idet jeg fra det forſte Dieblid, jeg ſaae Budskabet, ſom ophæver den cognatiſke Arvefølge, har betragtet det — hvilket ligeledes af Andre er paaviſt og ſom ogſaa er det, Regjeringen fornemmelig har ſtøttet ſig paa under denne Sags Behandling og Udvikling — ſom en Ordning, der er gavnlig for Danmarks Fremtid. Det er i Tillid hertil, at jeg ſlutter mig til Sagen og ſlutter med det Ønſke, at Flere maatte ſøge

at bringe deres Bevidſthed hen til en rolig prøvet Overveielſe af, baade hvilke Goder der i og for ſig ligge i Budskabets Antagelſe, og hvilke Følger dets Forkaſtelſe kan have.

C. C. Møller: Jeg har blot den korte Bemærkning at gjøre med Henſyn til, hvad den ærede Folkethingsmand for Preſto Amts 2den Kreds (Olſen) ſagde, idet han optraadte ſom Miniſteriets Advocat, at jeg maa beklage, at han ikke var heldigere i ſaa Henſeende. Han bebreidede mig, at jeg ikke havde ſammenlignet Premierminiſteren med den nedgaaende Sol (Ratter). Jeg er ſandelig ikke overtroiſt, men jeg synes dog, at det er underligt, at netop Miniſteriets Advocat fordrer af en Anden, at han ſkulde have ſammenlignet Premierminiſteren med den nedgaaende Sol (Ratter). Med Henſyn til en anden Uttring af ham, nemlig, at de tidligere Miniſtre ſkulde være ſlupne og ſaa ſporløſt af Hænderne, da har han heller ikke deri været heldig; thi der er jo i det nærværende Miniſterium Medlemmer baade af Marts- og Novemberminiſteriet, og jeg troer ſaaledes ikke, at man kan ſige, at de ſom Val ere ſlupne og ſporløſt ud af Hænderne (Ratter).

Olſen: Jeg haaber, at det vil ſtaa klart for Enhver, der har hørt, hvad jeg har ſagt, at jeg ikke har nævnt Premierminiſteren i den Forbindelſe, den ſidſte ærede Tale har villet paadutte mig.

S. W. Hansen: Naar den ærede Folkethingsmand for Preſto Amts 2den Kreds (Olſen) havde været lidt bedre inde i Beretlæren eller Beretretten, troer jeg ikke, han vilde være kommen til en ſaa vigtig Slutning ſom den, han kom til angaaende Beretlers Forſaldstid (Hør!); men jeg ſkal ikke forſøge paa, nu at belære den ærede Rigsdagsmand, da jeg frygter for, at det vilde medtage for megen Tid for den ærede Forſamling (Bravo! Hør!). Jeg har hørt i Formiddags, efterat den ærede Folkethingsmand for Maribo Amts 4de Kreds (Monrad) med en meget ſkarp Kritik havde gjennemgaaet flere af Miniſteriets Handlinger, og, efterat han havde viiſt os, hvorledes det, ſaaledes ſom han meente, ſtod i en meget taaget Stilling for os, at den høitagtede Premierminiſter, da han ſvarede ham, begyndte med